

**Sermones prestantissimi viri Ro|berti de Litio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.cccccxij. vi. no.Maij.

De iudicio dei contra mundu[m] lascuientem facto tempore Noe. Ser. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](#)

est nostrū inuestigare. Sed potiū vnus: quicq; timere debet: ne ppter sua volū: taria scelerā & delicta deputet cū dāna: tis alij igni gehēne. Et iō studeat ope: rā dare yr q; penitētā & deutis opa nu: mero electorū ascribat: siccq; possideat eternā regnū: in quo xp̄s cū suis oib⁹ viuit et regnat in secula seculor⁹. Ame: De iudicio dei contra mundum lasci: uentem quādō diluvio perdidit hōes peccatores.

Sermo. vii.

Nā terribilia nimis sint iudicia dei: pieter ea que de angelis ruētibus et peccati⁹ ho: minibus pumis enarrata sunt ostēdit adhuc nobis diluvium illud generale: qđ inundauit rēporibus Noe quo paucis dūrataz exceptis dele: ta est ois caro. Errēdit vtrq; rex celor⁹ potētissimi brachiū suū & cōtruit sup: biā hominuz maloz. Nec inuētus est quispā: q; voluerit effugere furore illi⁹. Oēs perierit: oēs suffocati sunt in aq; inundati⁹bus. Qua de re vt efficacius ti: mor dñi in gerat cordib⁹ nostris statui: in hoc sermone de iudicio dei cōtra mū: dū laſtauentē differere. Dicāq; quid ve: raciter in scripturis de diluvio: quo car: nales hōes puniti sunt: cōtineat. Neg: pioit in textu biblie singula posita sunt explicabimus: sed quedā principalia tñ: pertractabim⁹ eo ordine quo in hoc di: cendi genere auditorib⁹ facilius veri: tate persuadere possim⁹. De diluvio igi: tur locuti tria mysteria declarabim⁹.

Pum⁹ dī rēporalitatis.

Sēcōd causalitatis.

Tertium terribilitatis.

De rēporibus circa diluvium cōsideran: dis: primo de annis qui fluxerūt ab adā vlc⁹ ad diluvium.

Capm. i.

Ro ampliore dicēdorū no: tica ad rēpus diluvii animū in hac parte vertemus distin: guemusq; quattuor tempora consideranda,

Primum tempus dicitur mundialis durationis.

Sēcōd retardate generationis.

Tertiū diuurne expectationis.

Quartum mēsia determinationis.

Ad Adam vlc⁹ ad diluvium anni du⁹ milia ducēti quadragintaduo.

Qrimū rēpus cōsiderandū circa diluvium dicit mundialis durationis. In quo licet scis: re quoq; anni exacti sunt & principio mūdi vlc⁹ ad diluvium. Et fm̄ Josephū & magistrū in historia scholas: tica ab Adam vlc⁹ ad diluvium fluxerūt anni duo milia quingēti quinquagin: tosex. Sēcōd vō Hiero. Eusebium & se: pruaginta interpres et oēs tā grecos qđ latinos fuerunt anni duo milia du: cēti quadragintaduo. Pro hac differen: tia annoq; nō debet qđ turbari: potissim⁹ qđ anni a diuersis diuersimode cō: putatur. Est enim annus maximus: de quo dicit Macrobius. u. lib. super som: num Scipionis. & Lullius li. ii. de natu: ra deoū. t. in. vi. de republica. qđ cōplet: cum sol & luna et oīa sidera firmamenti ad eūdem locū vnde semel pfecta sunt redierint. Hic annū Varro cōfici & con: scriptit in quadraginta milibus annis. Et dicit Aug. li. xii. de ciui. dei. Platoni: ci vō in quindecim milibus annis: pur: refert Macrobius li. ii. sup somno Sci: pionis. Ptolomeus vō in li. Almagesti: dixit annū maximū cōpleri in triginta: ser milibus. Sed Restaurus modern⁹ philosophus & astrologus in. i. libro de: causis esse mundi dixit: qđ stelle fixe et erratice mouētūr versus orientem quat: tuor gradibus nec vltierius et post res: trogradando alij quattuor gradibus retroredeunt: et morus iste nunq; cel: sat ab hoc ordine. Quare celum nunq; faciet operationes tales quas semel fe: cit: cum semper tendat ad producenda noua propter maiorem nobilitatem et perfectionē ipsius. Ideo nec annus ma: ximus potest poni. Est annus solaris: qui duobus modis accipitur. Uno mō

iii. iii

De timore iudiciorum.

prout est annus revolutionis: put scribit Proleme lib. iiij. Almagesti. s. c. Est tps motus solis: quo sol semel circuit r. signa zodiaci: redeudo ad p. m. p. c. tui circuli. Qd fit in trecentis sexagintaq. dieb. et sex horis. Annus vialis trib. continuus annis contineat dies trecentos sexagintaq. Sed quartus annus qui d. bisextilis pficitur in trecentis sexaginta sex diebus. Na ille sex hore que supabundant a trecentis sexagintaquinq. diebus n. cōputatur in trib. priorib. annis: sed in quarto cōstituit ynu di. et vocatur annus bisextilis. Et si sic sex hore n. itercaleant in quibuslibet quattuor annis: successu temporis variarent pncipia et fines temporum et solenitates q. sunt in hyeme reperiuntur in estate. Quare sancta mater ecclesia singulo quadriennio accepit dienyn: qui vocat bisextus: quasi ex his sex h. collect: et q. hunc bisextu stat firma in calendario pncipia: et solenitates temporum. Est adhuc annus lunaris p. tinens duodecim lunationes: quarum quelibet p. tinet dies. xxx. cu dimidio: q. dies hius anni sunt trecenti quinquaginta quartu: estq. minor solari dieb. undecim: seu q. est bisextus duodecim. Quid plus? Annus vt predictus apud varias nationes dispari numero p. multa secula fluctuavit. Et vt cōmemorat Aug. lib. xv. de ciui. dei. c. viij. et Plini lib. vij. de naturali historia: egypti quattuor mensibus annu terminabat: archades tribus: archanane ser: latini tredecim. Ex quib. nullu fit preiudicium historiceveritati si inter scriptores reru gestaruz de numero annoz ranta subortavideatur differetia. Advertendum tñ est vt nullo modo mndu et hoies fuisse semp teneamus. Vix fuit error Metrodorichy: q. Em Eusebi lib. j. de euangelica ppara tione dirit vniuersum fuisse semp: q. si esset factu: esset a non ente. Fuerunt et alii pbiut Pythagoras sami: Archita tarctinus: Theofrast: et peripathetici fere omnes qui vt scribit Lenso: ad

Eirillum in libro de natali dieassimus uerut hoies semp fuisse. Contra quos Aug. lib. viij. de ciui. dei. c. x. sic ait: Si semper fuit humanus genus: quoniam modo veru loquitur historia gentium narrans qui fuerunt quaruncunq. teri inuentores: qui pium liberaliu disciplinaru aliaruq. ortiu institutores: via quib. primum illa vel illa regio partis terraruz illa atq. insula incoli cepent. hec ille. Qui doctor eximi: non intento ad historias recurrat: q. vi inquit Euilius libro de oratore. Historia est res temporum lux veritatis et nuncia veri statis. Nos vero scripture sancte adhuc re debemus: queveridica narratione cōmemorat ab uno Adam genus humatum multiplicatum. Scripta autem Moses historia Genesim ex revelatione domini. Unde Hieronymus in ep. ad paulinum ait: Ali manifestissima est genesis: in qua de creatione mundi: de exordio generis humani: de divisione terre: de co- fustione linguarum et gentium usq. ad etiam scribitur hebreoz. Sicut ergo cepit mundus: sic ceperunt esse hoies. Et ut doceat Thomas. s. parre. q. lxi. ar. ii. Solus deus pater et filius et spiritus sanctus est ab eterno. Hoc enim fides catholica tenet: omne contrarium est hereticum. Si enim creaturas deus prodidit: q. eas et nihil fecit: id est post q. nihil fuerant. Ideo ab Adam usq. ad diluvium terminus obvgnatur.

Quare Noe distulit generare usq. ad quingentesimum annum.

Ecundum tempus circa diluvium considerandum dicimus retardare generationis. Ut lens equidem scriptura de diluvio mentionem facere generationem Noe tangit. Noe vero quingentorum esset annoz genuit Sem Cham et Iaphet. Abi dubitate continetur quare Noe usq. ad quingentesimum annum distulit generare. Respondebat Nicolaus de lyra q. doctores hebrei dicunt hoc factu esse ex eo q. deus dispe-

suerat eum salvare in diluvio cum tota sua posteritate. Si autem ante quingentos annos generasset: fuissent tot et eo et filii eius multiplicati: et fuissent inter eos multi mali: de quibus non esset dignum ut saluarentur. Nam si in trecentis quinquaginta annis quibus Noe vice post diluvium: ut habetur Gen. ix. ex tribus eius filiis videntur quatuor: militia et centum viros: extra mulieres et parvulos procreatos affirmat philo: ut res fert magister in historia scholastica: quod fuisset in quadringentis annis. Insuper tot persone cum necessariis ad vitam per annum integrum quo durauit diluvium: non potuissent competenter in arca colloca ri. Quare deo volente cum quingentorum esset annorum filios generauit: cum quibus et virobus saluus factus est in arca. Veritatem plerique dubitabunt de Alphonsalem. Sed enim computationem septuaginta interpretur vixit quatuor: decim annis post diluvium: sed nec legitur in arca fuisse: nec translatus ut Enoch. Et quidam dicunt quod mortuus fuit ante diluvium septem annis. Hiero. assertus quod eradem anno in quo fuit diluvium: quod etiam diliges computatio annorum eius in Beneficium manifestat. Tunc oes in numero annorum eius vite conueniunt: scilicet quod fuerit oes dies eius anni nongeti sexaginta novem: ut dicit Gen. ix. c.

Quod deus per centum annos predicari volebat diluvium.

Dicitur tamen circa diluvium certi derandus de diu turne experientiis. Pro sua proprie pietate deus benignus antequam disperderet peccatores illius temporis: diutius expectauit: et monuit ut ad priam rediret. Nam Augustinus. libro de civitate dei. capitulo xxxiii. cuius dicitur deus ad Noe. Erunt diei eius centum viginti annos: non de termino humanae vite locutus est: sed de termino ad priam assignato. Namque centum annos arca legis fabricata: ut res fert magister in historia scholastica: et Noe verbo et facto diluvium predicabat. Aerum

tum illi homines nequa deridebant eum: et misericordie ipse arcu ingredereb: si diluvium superueniret interficeret illum.

Quod mense maius inundavit diluvium. **V**artus ipsis circa diluvium dicitur mensis determinationis: quo. s. mense diluvium illud versus esse credit. Et ad hoc dicit magister in historia scholastica quod fuit mensis maius: quod ab hebreis dicitur: et a macedonibus: et a latiniis maius. De isto mense lata est inter autores dissensio. Cirrus linius. s. li. ab urbe condita. et Varro li. v. de origine lingue latine. et Beda li. de tribus dicit: Romulus diuississe populum romanum in maiores et iuniores: ut altera pars filio: alia armis republikam tueret. In honore ergo virtutum partis huc maius sequitur iunium dicitur. Augustinus. de faustitate terrae inquit mensem veteres distinxerunt maius a maia: quia Mercurius in matre colebat deam: et quo tempore mercatores illo mense sacrificabant. Maret mercurio. Papias vulnus dicas maius a madido: quod hoc tempore ros piceum cadat marcescere terram: seu quod tunc orianas hyades stelle pluviales.

Quod diluvium factum est volente deo propter peccata hominum premis: quod si non fuissent nec diluvium inundasset.

Est ap. q. de disputandum est de curiosis de causa diluvij: quoniam plerique nolunt propter peccata hominum diluvium inundasse. Icaro ut de hac re veritas clarius elucescat: notabimur quattuor causas quae multis diversimode solent assignari.

Puma de celestis influenza.

Sed etiam demonum malitia.

Tertia potest etiam violentia.

Quarta ois carnis immundicia.

Quod influentia celi non fuit causa papae et principalis diluvij.

Rima causa diluvij assignatur a quibusdam celestis influentia. Di enim dicitur quod si tempore illo oes fuissent iusti sancti: ad hoc propter

Dē timore iudiciorum.

dispositionē celi. s. ppter iunctionem
planetar frigidorū t humidorū talē esse
ctū causantia. Nā vt dicit Gen. in lib.
de naturalibꝫ q̄stionibꝫ. Dixit Empedo-
cles arsurā esse terrā cūvina erā sidera
conuenient in signo canceris: t vniuersale
inundationē futurā: cū eadē turba side-
rū auera in capricorno puenit. Igitur
aiunt isti diluvium ex causa naturali: sicut
t alia diluvia cōsueverūt quīq; pueni-
re. Ut enī inq̄t Isidorus li. xiiij. etymol.
in achaia fuit diluvium Jacob p̄iarche
t Ogigi t̄pibꝫ: q̄ Eleusine cōditor: t rex
fuit. Ide Isidorus narrat quod recitat
Orōsus libro. s. q̄ anno octingēsimō
decimo ante vrbe cōditā aquarum illu-
mies maiorē partē populoꝫ thessalie
absumpsit: paucis per refugia montiū
liberatis maxime in monte parnaso in
cuius circuitu Deucaliū tunc regno po-
tiebatur. Qui tūc ad ratibus cōfugien-
tes suscepitos fouit aliuit: quo ppter
ea genus hoīm grecorū fabule ex lapi-
dibꝫ ferūt reparati. De hoc Deucaliō
mētionē facit Juuenalis satyra. s. qui
ait: Ex quo Deucalion nībis tollentibꝫ
equor. Nauigio montē ascēdit forefug
popolcit. Paulatimq; animis caluerit
mollia sara. Et maribus nudas ostēdit
pyrrha puellas. Quicqd agūt homines
votū: timor: ira: voluptas. Gaudia: dis-
sensus nīi est farrago libelli. Isid. lib.
xvij. etymol. c. iij. dicit: Farrago a farre
dicta. Est enī herba hordeacea adhuc
viridis: necdā grānis ad maturitatem
turgētibus. Quidiñ insuper in. s. metaz-
morphoseos ita inquit: Deucalion laz-
chymis ita pyrrham affatur abortis.
Q̄ toro: o cōlunx: o femina sola super-
stes. Quā cōmune mihi gen⁹ t patruel-
lis origo. Deinde thorū iūxit: nūc ipa
pericula iungūt. Terrarū quascūq; vi-
dent occasus et ortus. Nos duo turba-
sumus: possedit cetera pontus. Et ibi
Quidius. Missa viri manibus faciem
trare viroꝫ. Et de femineo est repara-
ta femina factu. Inde gen⁹ durū sum⁹
experiēt̄ laborꝫ. Et dōcumenta dam⁹

qua sum⁹ origine nati. Famosum ergo
fuit illud diluvium de quo ipsi enī pos-
te tanta cecimere. Nec tamen nisi a ca-
sa naturali processit. Sed ne nullum
inutiliter contendamus: dicit Isid. de
lyra q̄ nobis sat̄ esse debet testimoni
scripture: que diluvium assent firmū
inundasse in penā peccati. Possunt
dicere bīm Rich. in. iij. dicit. lib. xiiij.
q. iij. q̄ p̄ductionē ignis purgāns in-
dū in fine seculorū precedet vehemens
fūcitas naturaliter gnata: illus ignis
productioni concordans: nō in scindō
spōstio necessaria: sed congrua. Ita di-
lūvium aque potuit precedere aliquā di-
spōstio planetarū frigidorū t humidorū:
concurrentis ad nutrum dei ad tales
squāti inundationem. Ideo infūcta
illa nō fuisse si deus nō statuisset dilu-
vio perimere se spēntes.

Dē demonibꝫ incubis t succubis et
giantibus.

 Ecūda cā diluvij ab alio-
bus assignat demoni ma-
licia. Scribit nāc Gen. ii.
Uideutes filii dei id est demo-
nes: bīm expōstione ille:
qui dicūtur filii dei ppter naturā spiri-
tuale: filias hoīm q̄ essent pulchra:
scuerūt se in specie humana cū mulier-
ibus: t inde sunt nati gigantes. Magi-
ster in historia scholastica dicit: ponit
esse vt incubi demones generent gigan-
tes a magnitudine corporū r̄sidebat im-
manitas animorū. Uerūt nō occupat
hoc q̄ gigantes nascātur opere demoni
incuborū t succuborū: q̄ t ipsi nati sunt
ex viriſt mulieribꝫ sicut t ceteri hoīt.
Nā de Og rege basan Deut. u. t. iii. c. de
q̄ mōstratur lect⁹ eius ferre nouē abi-
tos habēs lōgitudinis: t quattuor ali-
tudinis. et. s. Reg. xvij. legis de Solisti
q̄ erat altitudinis fer cubitorū t palmo.
In chronica Ricobaldi reppert⁹ q̄ ipse
Clementis pape secūdū: rome cadauer in-
uentū est gigantis incorruptū magnitu-
dinis insolite: cui erat tale epitaphijs.

Filius euandri pallas quē lancea turni
Militis occidit more suō: iacet hic. Nec
ideo dicim⁹: q̄ etiā naturaliter gigantes
possunt obseq̄ demonibus generari. Et
iō perū illi q̄ erant diluuij tpe nati sunt
vt pietati est de monib⁹ cooperantib⁹:
in dubi⁹ vertiſ. Sed posito q̄ sic
eserit⁹ ppter ea de⁹ diluuij inundare
fecitq̄ ut inq̄ Nic⁹. de lyia. Diluuij
dato est in pena hoīm: t̄ nō demont⁹.
Q̄ tpe diluuij filij poterū etiā vt car-
naliter cōcumbēbat cū filiab⁹ pauperū.

Nem⁹ rabbi salomon q̄ filij dei
ascipit⁹t p̄ filij iudici⁹ et
potent⁹. Qui q̄n̄ videbāt filij subdit⁹
rum pulchre ornari: et quando dabātur
ad nuptias ecce debat ad eas cognoscēs
ad carnaliter ante q̄ mariti eas cognos-
ceret. Et h̄z sic potuerit esse: tame⁹ hec
non est totalis causa: sed quarta que
sequitur.

Q̄ ppter peccata carnis deus misit
diluuij.

Garta cā igis quare diluuij
fieri voluit deus fuit oīs car-
nis immundicia. Dicitur qui-
dem in textu biblie. Oīs car-
ro corruperat vīa suam. Alij
itaq̄ filij dei bñ Nico. de ly. intelligun-
tur q̄ delcederūt de Seth: q̄ ab Adā in-
struci fuerūt i culen diuino. Per filias
hoīm intelligunt mulieres delcedentes
de Layn q̄ erāt lubrice lascivie ⁊ dissolu-
te. Et de illis p̄cepérat Seth filij suis
de voluntate dei vt nō contraheret cū eis:
Ipsi p̄ fecerūt strariū. Quia tñ hic sit
mērī de filijs Seth ⁊ filiabus Layn:
notādū est bñ magistrū i historia scho-
lastica; allegat sanctū Methodiū: cui
in carcere eritenti pro amore xp̄i: facta
fuit reuelatio de tpiib⁹ primis ⁊ nouis
simis: dicentez q̄ adam ⁊ eua virgines
egressi sunt de paradiso. Et hoc vtq̄
viero. ad Eustochium confirmat dices:
Eua i paradiso virgo fuit: post tuncas
pelites sumpsit initium nuptiarum,

Anno ivo vite adam decimoquinto: na-
tus est ei Layn ⁊ soror eius Lalmane:
post alios. xv. annos natus est Abel ⁊
soror eius Delbora. Et ideo natus est
primus Layn pessimus q̄ Abel iustus
vt ostenderetur q̄ in Adam tota genes-
ris humani massa damnata est: t̄ quan-
do aliquis ex ea vas sanctificatiōis effi-
citur: nō hoc prouenit ex natura: sed ex
deivocatiōis misericordia. Anno vite qdā
xx. Layn occidit Abel. ⁊ luxere eū ad
t̄ Eua centum annis. Locus in quo lux
serunt dicitur vallis lachymarū: iuxta
Ebron. Layn ergo pessimus remansit: q̄
primus terminos terre posuit ad cali-
xitatem fallaciamq̄ pdixit: primus in
terra superbiuit: post adaz in paradiſo
primus homicidiū perpetrauit: primus
ciuitates edificauit: murisq̄ muniuit: t̄
homines mole agentes in yibibus col-
legit: bñ Josephum. Layn itaq̄ cognoscit
vroxem suam: que peperit Enoch.
Enoch genuit Irad. Irad maula. Ma-
ual. Mathusael. Mathusael Zamech.
Vic p̄imus scilicet Zamech bigamia in-
troduxit: t̄ sic adulterium contra legez
dei ex natura fecit. In prima enim crea-
tione vñica vñice facta est mulier: t̄ de-
us per os Ade decreuerat vt essent duo
in carne vna. Vic aut̄ accepit duas vro-
xes Ada ⁊ Sella. Genuitq̄ Ada Johel
qui adiuuenit portatilia pastoz. i. tēto-
ria ad mutanda pascua. Nomē frarris
eius Tuba: scilicet pater canētium in citha-
ra ⁊ organo. Non instrumentoz qui-
dēque longe post inuenta fuerunt: sed
inuentor fuit musice ⁊ consonantiaruz:
vt labori pastoralis quasi in delitijs ver-
teretur. Et quia audierat Adaz prophe-
tasse de duob⁹ iudicis: ne periret ars
inuenta scripsit eam in duabus colum-
nis in qualibet totam: vt dicit Iosephus.
Una marmorea: altera latericioz:
quarum altera non dirueretur, incendio: ⁊
Sella genuit Tubalcayn: qui ferrari-
am artem primus inuenit: res bellicas
decenter exercuit: sculpturas operum

De timore iudiciorum.

vel hominum in metallis in libidine oculorum fabricauit. Sicque usque ad tempus diluvii generatio cayn semper excrevit numero et malitia ac iniustitate. Generatio vero Sethi instructa erat in diuino culto. Dicit enim Strabus quod post mortem Abel voluntaria ad aliam ultra sevorem cognitum; sed deo iubete per angelum regit votum ut dei filius de eo nasceret. Quare cognovit virorū suam et natus est Seth; qui genuit Enos. Enos genuit Laynan. Layna genuit Malalehel. Malalehel genuit Iacob. Iacob. Ioseph. Enoch. Enoch. Methusalem. Methusalem. Lamech. Additum magis historiarum: quod breuiter legislator: iuratiōes ade trahit festinas ad tempora Abiae prius hebreorum: et plures subterit ade filios et filias. Ex quibus oībus ut ad propositum redam non abrae prohibuit fuerat sed his qui descendebat de Seth: ne inirent matrimonia cum filiabus descenditibus de generatione cayni: et tunc contra iuris facere non erubueret. Inquit adhuc sc̄tus Abrahodus quod filii cayni abutebantur vroibus fratribus suis nimis fornicationibus: deinde mulieres in veniam versa supgredie viris abutebatur: tandem exarserunt hoīes in alterutrum coentes. Abundabat p̄tā immundissima carnis in oībus excepto Noe et vrois filiis eius et vroibus eorum: qui p̄tā illa nefandissima deū puocauerunt ut diluvio extingueret p̄cupiscētiā hominum.

Cap. in.

Adite obsecro oīes populi petores quod terribile fuit iudicium illud a quo se hoīes defendere non valuerūt. Timete deus et humiliate in conspectu eius corda vestra. Non enim est potentia: non fortitudo: non op̄ficiū opera domini. Ipse fuit qui vires gigantum contrivit: et deleuit aquis inundantibus omnem carnem. Si autem comprehendere velimus illius diluvii terribilitatem: quattuor considerare debemus.

Primo terre deteriorationem. Secundo animalium occisionem. Tertio paruulorum submerzionem. Quartu rātorum hominum p̄emptionem.

Contra propter aquas diluvij terra detritata est.

Quinto consideremus terrae deteriorationem. Dicit magis historia scholastica exponendo verba dei. Dispersiones eos cum terra. i.e. cum fertilitate terre. Traditum est in vigore terre: et secundum terrae lōge inferiore esse post diluvium. Et eius cornū hominum cōcessus est: cum antea fructibus victarēt. Nec mirū quod tunc fuit terra coopta aquis diluvij quod per maiori parte: ut dicit Noe. de ly. fuerit de mari oceano falso.

Contra animalia et volucres periērunt p̄tis piscibus.

Secondo consideremus diluvij terribilitatem ppter animalium occisionem. Ut enim inde rectus biblie mortua est oīis sia viens super terram: oīis sialitēs: oīesque volucres exceptis quod erat in arcu. Non fuerunt mortui pisces: quod ut dicit Noe. p̄tā cōmissa erant in terra: et in aere non aut in aqua.

Contra paruuli periēre in oīis diluvij.

E tertio consideremus diluvij terrae terribilitatem ppter paruulorum submerzionem. Erat illo tempore tot paruuli: tot ad ubera matris pēdētes: quod tunc per paternō scelerē oīes evulatē lamētētēsque submersi sunt. Qualiter autem filii puniuntur per patrem parentē dixi in quadragesimā in sermone de ira dei.

Contra omnes hoīes suffocati sunt: Noe et suis exceptis.

Sexto consideremus illius iudicij terribilitatem ppter rātorum hominum p̄emptionem. Completas siq̄dē arca iusta de ordinationē dixit deus ad Noe. Ingredere ī arcā tu et filii tui: vrois tua: et vrois filiorū tuorum tecum. Magis inde.

storia scholastica. Seorsum viros seorsum mulieres noſauit dñs: cu de ingressu loquereſ: ac ſi diceret: Eppe afflictio- niſ: celiſtā est ab amplexibus mulie- rū. In exitu dñ dirit deus. Egredere de arca tu et vror tua. Cōiuncti iubent exi- re q̄ diſſūcti intrauerāt. Ac ſi diceret eis

Nū credit tpa amplexād: vt multipli- cemini ſup terra. Mor em ſubiuir. Ere ſcete et multiplicamini. Hic Rabbi Sa- lomon: q̄ in arca nō fuit ſcubitū ho- minū nec auſi: nec beſtiarū. ppter univerſalē mudi tribulationē. In articulo itaq̄ die illius intrauit Noe in arcā iuxta pceptū dñi cum oib⁹ aſalib⁹ et volucrib⁹ deputatis. Que bin⁹ magiſtri in hiftoria ſcholastica nutu diuino et angelor⁹ ministerio adducta fuerunt Refert Nico. de ly. q̄ articulus impor- tantē dīſtinctā et manifeſtā. Deus nāq̄ ingrediſci Noe de die clara et manifeſtā ad oſtendend⁹ q̄ poterat eu tueri a malis hoſbus illius ipſis q̄ comminati fuerāt ei occidere. O qd fuit videre et q̄ tremēd⁹ ſpectaculū illud: qñ ſubito ne- buloſus aer fuit effectus: vētiq̄ ſtride- re ceperūt. Zonabat ether: tonitrua au- dientes terrebant: et cataracte celi. i. nu- des apte ſunt. Scđm Nico. de ly. loqui tur ſcriptura metaphorice: nec dicit de celo ſtellato ſed aereo: vbi generat nu- bes et pluiae. O quātus oim luc⁹ mor- infonuit. Quot lamēta: dñ breui ſpacio excreſcētes aque rapere ceperunt corpo- ra mergēd⁹. Videbat p̄ ſubmergi fi- lium. Videbat frater fratrē: et ipſe ne- ca- dus damabat ad fidera. Deu heu peris- mus in aq̄s. Filius patrē aut matrē for- te pebad⁹. Adiuua me natū tuū pereun- ty. At ille respōdere poterat. O me mi- feri et ego tecū pereo. Ulx puto p̄ trāfīſt dies q̄ maior pars defecit in aq̄s dilu- u. Et ſi q̄ ſofan in mōtibus erāt ſuffo- cati ſunt tandem et ipſi: qm̄ pluit quadra- ginta diebus et quadraginta nocribus: et q̄ multiplicate ſuperauerunt oia ca- cumina montū. Exergilſimini ergo o- p̄tōres polluti: o carnales et laſciui: o

sacrilegi et inceſtuos: o libidinib⁹ ſpur- ciſſimis fedati: et timete regē regū deu- noſtrū. Deponite veterē vitam: abiſcite voluptates: corrigite malos mores: vt ſic ipſe misericord⁹ p̄ liberet nos ab oī malo in plenti: et in futuro largiaſt glo- riā ſempiternā. Amen.

De mulieribus que occatio ſunt mul- torum peccatorum ppter que indignat deus.

Sermo. viii.

Ropter muli- verū pditiones noſias in grādia pcta ſepenumero lapſhos deli irritant: ut ſue iuſtice in illos fu- rorem effundat. Et q̄huis ita forte facile deprehēdi poſſit ex relatio in duob⁹ pce dētibus sermonibus: verūt videmus quotidie prias flagellari. Qd pbi et ſeti viri arbitranſ fieri: q̄ indignat deus ppter inordinatos excessus omniatus mu- lierū: et pōpā: immo inhoneſtatem veſti- metop. Adeo vtq̄ inualuit ia vbiq̄ p̄- niciſa et deteſtabilis cōſuetudo huīus diſſolutionis q̄ nulla ſorti persuasione p̄dicator⁹ pōt aboliri. Et hoc multipli- cate ſunt vſure: rapine: fraudulentie: et iniquissime extorſiones. Quinimmo cu- iuēcule multe nuptui tradi nō poſſint et alijs facultates non ſuppetant a ſuis vanitatibus ſatiſfaciend⁹: nouit deus quid inde ſequat⁹. Ob id ergo iſtatui in plenti noſtro ſermone de mulierib⁹ ver- ba facere. De quibus dicturi tria myſte- ria declarabimus.

Pūmū de pductionis.

Scđm cōmēdionis.

Tertiū rephēſionis.

Q̄ deus bñdictus poſuit mulieres ad pfectionē vniuersi.

Cap. ſ.

Ta obiurganda puto vitia mulierum: vt ſexus ipſe non conteinatur: neq̄ ille q̄ viri- tibus florēt occaſione: ſumāt desperād⁹. Uccirco in hoc myſterio p̄mo mulierū p̄ducionē inuestigabimus ſub quattuo: dubijs,